

tudja, hogy huszonnégy óráig tart, míg a föld megfordul az a k s z i s körül.

— Fogja be a p i k s z i s t, — szólta a hercegnő, majd a szakácsnéhoz fordult: — Vágd le a fejét!

Alisz ijedten nézett a szakácsnéra, hogy vajjon eleget fog-e tenni ennek a felszólításnak, de az szorgalmasan kavargatta a levest és látszott rajta, hogy nem is figyel oda. Alisz erre folytatta: — Azt hiszem, huszonnégy óráig. Vagy csak tizenkettőig? Én...

— Hagyj békén! — kiáltott rá a hercegnő. — Utálom a számokat! — Evvel újra elkezdte dajkálni a babát, valami altatódal-félét énekelte neki és ringatás helyett minden sor végén erősen megrázta:

„Légy szigorú gyermekedhez,
Hogyha tüsszent, verd el.
Orrát nem a bors facsarja,
Csakis bosszant ezzel.“

K a r :

(amelynek tagjai: a szakácsné és a baba)

Úú, úú, úú!

A hercegnő a második strófa alatt még erősebben rázta a babát és a szegény kis gyermek annyira üvöltött, hogy Alisz alig értette a szavakat:

„Én így teszek: hogyha tüsszent,
Jól képen teremtem,
A babus a bors szagát így
Megszereti menten.“

K a r :

Úú, úú, úú!

— Kapd el! Dajk
akarod, — kiáltott a h
závágta a gyereket.
ködni kell mennem,
a királynéval. — Evve
és pedig olyan gyors
aki tüstént utána haj
már nem találta el.

Alisz alig tudta t
kis alaktalan teremtes
minden irányban ny
tengeri csillag, — go
vette, úgy prűszkölt,
egyszer összekuporod
kodott, úgy hogy az e
se tudta, hogyan fog

Végre aztán ráj
úgy hogy a jobb füle
sze, aztán jó erősen m
badulhasson és kivitt
vinni innen ezt a gy
egy-két napnál tovább
Valóban gyilkosság v
Az utóbbi szavakat
teremtés pedig röfög
az időre, amíg röfög
nia a tüsszentést. — M
— Ezen a nyelven ne
mást.

A babus újból r
ijedten nézett az arc
tént vele. Tagadhata
orra volt, inkább di
A szeme is kisebb vo
mekszem. Alisznak e
meg a tetszését. —
ilyen, mert sírt, — go